

عنوان مقاله:

بررسی معناگرایانه نورد معماری اسلامی_ایرانی نمونه موردی: مسجد شیخ لطف ا...

محل انتشار:

همایش ملی معماری و شهرسازی ایرانی اسلامی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

عاطفه زندیه - کارشناس ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بروجرد

حمیدرضا صارمی - دانشیار گروه معماری و شهرسازی، دانشکده هنر تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

معمار اسلامی برای طراحی هرفضایی موارد بسیاری را در نظر میگیرد که از همه مهم تر استفاده از نور طبیعی است. بنابراین با استادی تمام مناسب ترین حالت را در نظر می گیرد و نور را به داخل هدایت می کند و به فضاها معانی متفاوت و ارزشمندی میبخشد. نواز مهمترین عوامل ارزش نهادن به فضا است که به عنوان نمادی از وجود خدادر تمامی ادیان خصوصاً معماری اسلامی_ایرانی تجلی پیدا کرده به گونه ای که روشنایی در دین زرتشت مظهر اهورامزدا و تاریکی مظهر اهریمن است و در انجیل عیسی نیز آمده که خدانور مطلق است و در کاملترین آیه نوری قرآن آمده که وجود تنها از ان خداوندی است که به تمامی نور است و این نور دارای مراتبی است که در امثال و حور ظهور می کند. حکمت اشراق رابه حق می توان نورشناسی دانست که این نور دارای خصوصیتی است که غیر نور را بدان راهی نیست. نور در معماری اسلامی ایران در اکثر موارد به منزله روشن کردن فضای معماری به کار می رود و کمتر مواردی به جنبه عرفانی و مقدس آن تاکید می شود. در این نوشتار برآنیم تا نور را در مکتب اشراق بررسی کنیم و معانی نور را از نظر برخی عرفان و زیبایی شناسی مورد تاکید قرار دهیم که شاید تلنگری شود تا در طراحی برای ارتقای کیفیت فضاها و درک بیشتر حس آرامش از این معانی به کمال، بهره جویم

کلمات کلیدی:

نور، فضا، معماری، معنا، مسجد شیخ لطف ا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/371820>

